

Arrest

**nr. 183 871 van 14 maart 2017
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. BAEYENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 15 september 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 16 september 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 23 februari 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 26 augustus 2016.

1.3. Op 20 oktober 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op 1 mei 1976 geboren in Basra, Irak. U bent een soennitische moslim van Arabische origine. U groeide op in Zubair te Basra, Zuid-Irak. U ging tot het derde middelbaar naar school. In 2004 ging u aan de slag als kapper. In de winkel dronken jullie alcohol en speelde u op een soort gitaar. Begin 2011 werden er geregeld posters op uw vitrine gehangen van Qais el Ghazali, de leider van de sjiiitische groepering Asaib ahl al-Haq. U vond dat dit de decoratie van uw winkel verpestte en haalde de posters naar beneden en scheurde ze in stukken. In mei 2011 kwam iemand u zeggen dat u geen alcohol meer mocht consumeren en geen muziek meer mocht maken in uw winkel. Tien dagen later kwam er opnieuw iemand langs met dezelfde eis. U schold hem de huid vol en zette hem uit het kapsalon.

Op 16 juni 2011 rond 17 uur 's avonds gingen u en uw broer na de middagpauze terug naar het kapsalon. Plots stopte er een auto voor het kapsalon met drie gewapende en gemaskerde mannen erin. Een van hen kwam naar binnen en de andere twee bleven voor de deur staan. U moest met hen meekomen. U ging mee tot aan de deur en u zag dat uw broer heel boos werd. Hij probeerde de gewapende mannen met een scheermes aan te vallen. U kon zich losmaken en rende naar buiten. U keek achter u en u zag hoe ze uw broer voor het kapsalon door zijn hoofd schoten. U ging naar huis en samen met uw vader ging u aangifte doen in het politiekantoor. U zag een auto buiten staan en u was niet op uw gemak. De agenten brachten jullie terug naar huis. U woonde de begrafenisceremonie bij en tien dagen later vertrok u naar Kut, provincie Wasit, Zuid-Irak. U verbleef twee jaar en half bij de broers van uw moeder in Kut. U werkte er in een garage.

Het gemis van uw moeder werd zo groot dat u in 2013 besloot terug te keren naar Basra, meer bepaald naar de Jumurriyah wijk naar het huis van uw grootvader. U bleef er tot aan uw vertrek uit Basra in september 2015. Uw broer W.(...) is in oktober 2015 naar Zweden vertrokken omwille van de onveilige situatie. U vloog naar Turkije en reisde vandaar verder naar Griekenland. U zette uw reis verder via de Balkanroute naar België waar u op 15 september 2015 aankwam. U vroeg op 16 september 2015 asiel aan.

Eind mei 2016 werd de auto van uw broer T.(...) in brand gestoken. Uw familie is daarop naar het huis van uw grootvader in Jumurriyah verhuisd.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een originele omslag van DHL neer, een kopie van een woonstkaart op naam van uw vader, een originele kieskaart, een origineel overlijdensattest van uw broer, een kopie van de eerste pagina van uw paspoort, een originele klacht in verband met de dood van uw broer, een originele identiteitskaart en een origineel nationaliteitsbewijs.

B. Motivering

Wat de situatie van de soennieten in Zuid-Irak betreft, blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (de COI Focus "Irak. De positie van de soennitische minderheid in Zuid-Irak", d.d. 12 juli 2016; en de COI Focus "Irak. De bereikbaarheid van de zuidelijke provincies via internationaal luchtverkeer en via intern wegverkeer", d.d. 12 juli 2016) dat de situatie van de soennitische gemeenschap, waartoe u behoort, in Zuid-Irak actueel niet van die aard is dat er nood is aan internationale bescherming.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de situatie voor soennieten in Zuid-Irak fragiel is, maar is er sinds 2015 weinig tot geen gerapporteerd geweld ten aanzien van de soennitische minderheid. In de provincies Basra, ThiWTC Qar en Wasit worden nauwelijks incidenten gemeld waarbij de plaatselijke soennitische minderheid het slachtoffer wordt. Berichten over dreigementen en/of geweld ten aanzien van de soennitische minderheid in de provincies Kerbala, Najaf, Qadisiyah, Missan en al-Muthanna zijn er niet.

Tegelijk kende de regio in 2015 een toename van het crimineel en tribaal geweld, alsook van de invloed van sjiiitische milities die soms controleposten bemannen. De meerderheid van de excessen waaraan de sjiiitische milities zich schuldig maken is evenwel in Centraal-Irak gesitueerd. Berichten dat soennieten bij verplaatsingen in Zuid-Irak systematisch moeilijkheden ondervinden, zijn er niet.

Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen sprake is van systematische vervolging van soennieten in Zuid-Irak.

Bijgevolg kan niet gesteld worden dat het loutere feit soenniet te zijn in Zuid-Irak op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Hieruit volgt dat een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming noodzakelijk blijft. U moet uw vrees voor vervolging of uw risico op ernstige schade dus in concreto aantonen.

Er moet na uw gehoor bij het CGVS worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen.

Vooreerst blijkt dat u wel zeer lang gewacht heeft vooraleer het land te verlaten. Dit ondermijnt de ernst van de door u ingeroepen vrees als ook de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. U dateerde het incident met uw broer in juni 2011. Dit wil zeggen dat u nog meer dan vier jaar in Irak gebleven bent vooraleer u besloot het land te verlaten. U heeft twee jaar en half in Kut gewoond en gewerkt (CGVS p.5). U heeft in die periode geen problemen ondervonden (CGVS p.6). U bent vervolgens naar Basra teruggekeerd omdat u uw moeder erg hard miste, zo zegt u. Moest u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging koesteren in Basra, is het niet aannemelijk dat u vrijwillig besluit terug te keren naar Basra. U heeft vervolgens nog een jaar en half bij uw grootvader gewoond in Jummuriyah, een wijk te Basra. Ook in die periode heeft u geen problemen gekend (CGVS p.6). U kwam niet buiten, zo zegt u, vandaar dat u geen problemen ondervond. U gevraagd waarom u al niet sneller vertrokken was, gaf u aan dat u niet wist hoe u tot in Europa kon raken. In 2015 stelden uw ouders u voor naar Europa te gaan. Ze zagen dat er veel Irakezen het land verlieten. Mensen werden in Europa ontvangen en mochten asiel aanvragen. Ze raadden u aan om ook het land te verlaten (CGVS p.19). Dit is een veeleer opportunistische kijk op de zaken. Als u een gegronde vrees voor vervolging koesterde sinds 2011 is het niet geloofwaardig dat u tot 2015 probleemloos in Irak kon wonen en werken. Verder blijkt uit uw verklaringen dat uw familie, met name uw vader, uw moeder, uw broer en uw zus ook nog steeds in Basra wonen (CGVS p.3).

U beweerde dat de auto van uw broer in mei 2016 in brand werd gestoken. Uw familie verhuisde naar het huis van uw grootvader in Jummuriyah. U weet niet wie verantwoordelijk is voor de brandstichting. U bent er echter van overtuigd dat dit met u te maken had (CGVS p.3). Dit is echter louter op vermoedens gebaseerd, wat u bevestigt (CGVS p.7). Verder is het hoogst merkwaardig dat men in mei 2016 naar u op zoek zou gaan terwijl uw voorgehouden vervolgingsfeiten dateren van 2011 en er in tussentijd nauwelijks moeite gedaan is om u op te sporen (CGVS p.6). Dit terwijl u nog steeds in een Zuid-Iraakse stad verbleef waar de sjiitische groeperingen, uw voorgehouden vervolgers, de dienst uitmaken. U gaf aan dat men na 2011 nog regelmatig naar u vroeg. Blijkt evenwel dat men slechts twee keer in de wijk naar u geïnformeerd zou hebben. De eerste keer enkele maanden na het incident. U weet niet wie er naar u vroeg in de wijk (CGVS p.7). Er is vervolgens een periode van ongeveer vijf jaar geweest dat het leven zijn gewone gangetje ging en niemand navraag naar u deed. Plotsklaps zou men opnieuw aan u denken en rondvraag naar u gaan doen om vervolgens de auto van uw broer in brand te steken. Er was geen enkele concrete aanleiding voor deze actie (CGVS p.7). Het is verder merkwaardig dat er enkel in de buurt navraag is gedaan en uw ouders of broers op geen enkel moment gecontacteerd werden. Er kan immers aangenomen worden dat men u op uw thuisadres gaat zoeken en niet gaat rondvragen in de wijk. U kan het CGVS dan ook niet overtuigen dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren.

Het CGVS hecht verder geen geloof aan de door u geschetste problemen. Volgens uw verklaringen zou Asaeb Ahl el Haqq u vervolgen omwille van het feit dat u alcohol consumeerde, muziek maakte en posters van Qais el Ghazali verscheurde. U kan het CGVS hier niet van overtuigen. Zo werd u gevraagd naar de volledige naam van de groepering die u viseerde, Asaeb. U antwoordde in eerste instantie Asaeb el Haq om dit vervolgens te corrigeren naar Asaeb Ahl el Haqq (AEH) (CGVS p.11). Verder dacht u bij DVZ dat de stichter van AEH, Ahmed el Ghazali heette. U verklaarde dit initieel ook op het CGVS (CGVS p.11). U verbeterde de naam tijdens het gehoor op het CGVS naar Qais el Ghazali. Dat u dusdanig twijfelt over de naam van de vervolgende partij en hun leider is merkwaardig. Zeker gezien uw claim dat u posters van de leider van deze groepering diende op te hangen aan de gevel van uw zaak, dat u dit weigerde, deze posters verscheurde en dat u hierom vervolgd werd. Verder verklaarde u dat Asaeb gesticht werd een jaar en half na de val. Dit is niet correct. De groepering is pas in 2006 ontstaan (zie infomap). U geconfronteerd met deze foute tijdsindicatie, stelde dat dat klopte u had in die periode, een jaar en half na de val, de naam Asaeb Ahl el Haqq niet horen vallen. U

wijzigt met andere woorden uw verklaringen afhankelijk van de vraag, wat uw geloofwaardigheid niet ten goede komt (CGVS p.13).

U zou naar eigen zeggen problemen hebben met Asaeb Ahl el Haqq omdat u posters waar Qais el ghazali op stond van uw vitrine scheurde. De posters hingen niet alleen op uw raam, maar ook op dat van andere handelaars. U was de enige die de posters kapot scheurde. De andere winkeliers waren bang en die lieten de posters gewoon hangen (CGVS p.15). U vond dat AEH het recht niet had u bang te maken, u was er immers al langer dan hen. Twee keer in een periode van een maand voordat uw zaak binnengevallen werd, zou er een afgevaardigde van AEH langs gekomen zijn om u aan te spreken over uw levenswijze. U mocht geen muziek meer maken en geen alcohol meer nuttigen. U vond dit maar niks en zette de man aan de deur (CGVS p.10). Volgens uw verklaringen vermoordde Asaeb Ahl el Haqq evenwel de mensen die zich niet naar hun voorschriften gedroegen (CGVS p.12). Het is dan ook vreemd dat u op een dergelijke manier reageert gezien de voorkennis die u heeft over de groepering.

Op 16 juni 2011 zouden er mannen naar uw zaak gekomen zijn. Uw broer werd vervolgens vermoord. Nu dient er opgemerkt dat uw verklaringen afgelegd bij het politiekantoor in Irak niet overeenkomen met uw verklaringen afgelegd op het CGVS. Zo verklaarde u op het politiekantoor in Irak dat de belagers de handen van u en uw broer probeerden vast te binden maar dat u kon ontkomen (zie document). Hier is echter geen sprake van tijdens het gehoor op het CGVS. Daar verklaarde u immers dat u meewandelde naar de deur, dat uw broer jullie belagers aanviel met een scheermes en u kon ontsnappen (CGVS p.14). Dit zijn geen gelijklopende verklaringen over het voorgehouden incident. Deze discrepantie ondermijnt met andere woorden de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen.

U legt verder een uittreksel van overlijden van uw broer neer (zie document). Er kan aangestipt uit de vertaling van het document blijkt er staat aangegeven dat het overlijden van uw broer pas in 2015 werd geregistreerd. Dit is vreemd. Uw broer werd vermoord in 2011 en het document werd reeds opgemaakt in 2011. Het is dan ook niet mogelijk dat de registratie onder het nummer 532 van het jaar 2015 gebeurde. De authenticiteit van het document is bijgevolg hoogst twijfelachtig.

Uw reactie op de eisen van de groepering, alsmede de tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen op het CGVS en de door u neergelegde documenten ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Het geheel aan bovenstaande vaststellingen laat niet toe te concluderen dat u in Irak daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of dat u er een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend en komt u evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet. De woonstkaart op naam van uw vader, de eerste pagina van uw paspoort, de kieskaart, uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs zijn louter een aanwijzing voor uw identiteit en herkomst maar doen geen enkele uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven. De overlijdensakte van uw broer en de klacht in verband met de dood van uw broer zijn supra reeds besproken en ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielaanspraak. De omslag van DHL biedt geen ander zicht op de door u aangehaalde asielmotieven.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 4 augustus 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Basra te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwickeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. De overwinning van de Iraqi Security Forces en de Popular Mobilization Units (PMU) op IS in Jurf al-Sakhar eind oktober 2014, heeft op middellange termijn bijgedragen tot de afname van het geweld in Noord-Babil. . IS is er sindsdien niet meer in geslaagd om in Babil een territorium onder controle te krijgen. Het geweld dat er anno 2015-2016 in de provincie plaatsvindt, is voornamelijk geconcentreerd in het gebied tussen de grens met de provincie Bagdad en de stad Hilla, niet ver van Jurf Al Sakhar. Het aantal burgerslachtoffers in de hele provincie is vanaf begin 2015 duidelijk afgenomen. Deze reductie stabiliseerde in de loop van 2015 en ook begin 2016 bleef het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers beperkt. Deze relatief kalme periode eindigde in maart 2016. De provincie werd dan getroffen door twee zeer zware aanslagen en aantal kleinere incidenten. In de daaropvolgende maanden is het geweld in Babil terugvallen tot op het niveau dat de periode maart 2016 voorafging.

In de overwegend sjiiitische Zuid- Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies heel ver onder dat van Centraal-Irak.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Karbala een beperkt aantal aanslagen op sjiiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in de provincie Karbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Op 7 juni 2016 werd er echter voor het eerst sinds oktober 2014 in de stad Karbala een autobom tot ontploffing gebracht. Aanslagen in de provincie Karbala blijven evenwel uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nassariyah (Thi Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er

beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg. In april – mei 2016 vonden er echter twee zware aanslagen plaats, een in de provincie Thi Qar en een in de provincie Al-Muthanna. Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Bagdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat IS, door de militaire tegenslagen, haar strategie heeft gewijzigd en dat de organisatie weer meer teruggrijpt naar het plegen van spectaculaire aanslagen diep in het territorium van de tegenstander (in dit geval het sjiietische Zuiden van Irak) om het Iraakse leger, de politie en de PMU te dwingen een groter deel van de strijdkrachten in te zetten voor de beveiliging van Zuid-Irak. Niettegenstaande hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Zuid-Irak sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon in het kader van een gewapend conflict.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Op 8 maart 2017 laat verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden: informatie van IOM waaruit blijkt dat verzoekende partij op datum van 2 december 2016 vrijwillig is teruggekeerd naar Irak. Ter terechtzitting meldt de voorzitter dat de Raad een brief ontvangen heeft in verband met de vrijwillige terugkeer van verzoekende partij. De raadvrouw van verzoekende partij bevestigt dit en stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

2.2.1. “De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, B.S. 4 oktober 1953.

Luidens artikel 1, A.2 van dit verdrag is een vluchteling elke persoon “die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”

Uit het voorgaande blijkt dat de vluchtelingendefinitie uit volgende criteria bestaat die in hoofde van de asielzoeker cumulatief dienen vervuld te zijn om erkend te worden als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de vreemdelingenwet:

- een vreemdeling zijn in de zin van artikel 1 van de vreemdelingenwet;
- gegronde vrees hebben voor vervolging;

- om redenen van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging;
- zich buiten het land bevinden waarvan men de nationaliteit bezit;
- de "bescherming" van het land van nationaliteit niet kunnen of "wegens deze vrees" niet willen inroepen of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.

2.2.2. *"De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt. (...)"*

2.3. De Raad wijst erop dat "zich buiten het land bevinden waarvan men de nationaliteit bezit" een voorwaarde is om te voldoen aan de vluchtelingenstatus. De subsidiaire beschermingsstatus kan ook niet worden toegekend aan de persoon die intussen teruggekeerd is naar zijn/haar land van herkomst. Verzoeker heeft derhalve geen belang bij zijn vraag de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchtelingen te erkennen dan wel hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, zoals hij *in fine* vraagt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS